

การลดอัตราการออกกลางคันของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้วยโครงการเรียนปรับพื้นฐาน
Reducing Attrition Rate of RMUTP First-year Undergraduate Students
Using the Pre-university Program

วิชชพร เทียบจตุรัส

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากงบประมาณเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2558
คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

Reducing Attrition Rate of RMUTP First-year Undergraduate Students
Using the Pre-university Program

Widchaporn Taipjutorus

This Research was Funded by the Faculty of Mass Communication Technology,
Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

Year 2016

ชื่อเรื่อง : การลดอัตราการออกกลางคันของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลพระนคร ด้วยโครงการเรียนปรับพื้นฐาน
ผู้วิจัย : อาจารย์ ดร. วิชพร เทียบจตุรัส
พ.ศ. : 2559

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง การลดอัตราการออกกลางคันของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลพระนคร ด้วยโครงการเรียนปรับพื้นฐาน นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์
ระหว่างการจัดการเรียนการสอนปรับพื้นฐานนั้น กับอัตราการออกกลางคันของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
รวมทั้งความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนปรับพื้นฐาน โดยใช้การวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed
Methodology) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพร่วมกับเชิงปริมาณ ใน
การอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น

การวิจัยพบว่า

1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จัดให้มีการเรียนปรับพื้นฐาน มาแล้ว 3 ปี โดยเริ่มต้น
ในปี พ.ศ. 2557 โดยบังคับให้นักศึกษาทุกคณะต้องเรียนปรับพื้นฐาน ต่อมามหาวิทยาลัยไม่
กำหนดให้นักศึกษาเรียนปรับพื้นฐาน คณะหรือสาขาวิชาสามารถจัดให้มีการเรียนปรับพื้นฐานได้
ตามความเหมาะสม ปัจจุบันมีเพียง 13 สาขาวิชา ใน 5 คณะ จัดให้มีการเรียนปรับพื้นฐาน

2 ผลการสำรวจความพึงพอใจจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เรียนปรับพื้นฐานในปี พ.ศ. 2559
พบว่า นักศึกษาร้อยละ ร้อยละ 71.24 มีความพึงพอใจ และเห็นประโยชน์ของการเรียนปรับพื้นฐาน
ในระดับมาก ร้อยละ 27.47 มีความพึงพอใจ และเห็นประโยชน์ของการเรียนปรับพื้นฐานในระดับ
ปานกลาง และมีเพียงร้อยละ 1.29 เท่านั้นที่ มีความพึงพอใจ และเห็นประโยชน์ของการเรียนปรับ
พื้นฐานในระดับน้อย

3 นักศึกษามีความเห็นว่า การเรียนปรับพื้นฐานเป็นสิ่งจำเป็น และมีผลต่อเกรดของ
นักศึกษาในภาคการศึกษาที่ 1 นักศึกษามีความเห็นว่าควรปรับปรุงการเรียนปรับพื้นฐานให้มีเนื้อหา
ต่อเนื่องกับการเรียนในภาคการศึกษาที่ 1 และควรเพิ่มวิชาหลายๆ วิชาที่จำเป็นต่อสาขาวิชานั้นๆ

4 จากการวิเคราะห์สถิติการลาออก พันสภาพ และถอนสภาพของนักศึกษาระหว่างปี
2556-2559 ยังมีนักศึกษาจำนวนมากลาออก พันสภาพ และถูกถอนสภาพ ไม่ว่าจะคณะนั้นจะจัดให้มี
การเรียนปรับพื้นฐานหรือไม่ก็ตาม จึงเป็นที่น่าสังเกตว่าการลาออก พันสภาพ และถอนสภาพของ
นักศึกษานั้น อาจเกิดมาจากปัจจัยอื่นที่ไม่สามารถแก้ปัญหาดังกล่าวได้ด้วยการเรียนปรับพื้นฐานที่มีอยู่ใน
ปัจจุบัน

คำสำคัญ การเรียนปรับพื้นฐาน อัตราการออกกลางคัน มหาวิทยาลัย อุดมศึกษา

Title : Reducing Attrition Rate of RMUTP First-year Undergraduate Students Using the Pre-university Program

Researcher : Widchaporn Taipjutorus, PhD
Faculty of Mass Communication Technology

Year : 2016

Abstract

This research, **Reducing Attrition Rate of RMUTP First-year Undergraduate Students Using the Pre-university Program**, was done to find out the relationship between the pre-university program and RMUTP attrition rate. In addition to the first objective, this study aims to find the satisfaction of students toward the learning program. Using a mixed methodology, qualitative and quantitative data were collected from students and subjects related to RMUTP pre-university program. In order to describe the research question, those data were analyzed together.

The results were as follows:

1. Rajamangala University of Technology Phra Nakhon has offered pre-university program for 3 years. This year, there are 13 departments within 5 faculty offered the program.

2. A statistical analysis showed that 71.24 percent of the sample group was highly satisfied with the pre-university program. Twenty-seven percent was moderately satisfied with the pre-university program. Only 1.29 percent was less satisfied with the pre-university program.

3. The pre-university program is necessary and can influence students' grade points. The sample group also suggested teaching subjects to be matched with the subject study in Semester 1.

4. During the past 4 year, drop-out is still at the same number to all faculties regardless of the pre-university program. Therefore, the cause of high drop-out number might come from other factors that cannot be cured by the pre-university program.

Keywords: Pre-university Program, Drop-out Rate

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง การลดอัตราการออกกลางคันของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้วยโครงการเรียนปรับพื้นฐาน นี้สำเร็จลงได้ โดยได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากงบประมาณเงินรายได้ ปีพ.ศ. 2558 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รศ. วิมลพรรณ อภาเวท และนายอรรถการ สัตยพาณิชย์ คณบดีคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ ในฐานะผู้ให้ทุนวิจัยและอำนวยความสะดวกในการดำเนินการวิจัยจนเสร็จสิ้น

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน นายมนตรี รัตน์วิจิตร ที่เอื้อเฟื้อข้อมูลเบื้องต้น และขอขอบพระคุณคณบดีคณะศิลปศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะบริหารธุรกิจ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ ที่อนุญาตให้เก็บข้อมูลภาคสนามนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในคณะ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณรองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัยทุกคณะเป็นอย่างยิ่งที่ได้ให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย และประสานงานกับสาขาวิชาในการเก็บข้อมูลภาคสนามกับนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ของคณะที่มีการเรียนปรับพื้นฐาน

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รศ. ศิริวรรณ เสรีรัตน์ ในฐานะผู้เชี่ยวชาญให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย และขอขอบคุณ ดร. ดวงฤทัย นิคมรัตน์ ในการเก็บข้อมูลภาคสนามที่คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมถึงอาจารย์ พนักงานสายสนับสนุน และนักศึกษาที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานวิจัยนี้

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกคน ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าให้ข้อมูลอันมีประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ผู้วิจัย

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
ABSTRACT.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
บัญชีตาราง.....	ฉ
บัญชีภาพประกอบ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย.....	1
2. วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย.....	1
3. ขอบเขตของโครงการวิจัย.....	2
4. กรอบแนวความคิดของโครงการวิจัย.....	2
5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	3
1. การออกกลางคืน.....	3
2. การเรียนปรับพื้นฐาน.....	4
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	8
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	8
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	8
3. การรวบรวมข้อมูล.....	8
4. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	9
5. การแปลความ.....	9
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	11
1. ข้อมูลพื้นฐานของการวิจัย.....	11
2. ข้อมูลเชิงปริมาณ.....	18
3. ข้อมูลเชิงคุณภาพ.....	22
4. อัตราการตกลอกของนักศึกษาชั้นปีที่ 1.....	24
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	26
1. สรุปผลการวิจัย.....	26
2. อภิปรายผลการวิจัย.....	26

3. ข้อเสนอแนะ.....	27
บรรณานุกรม	29
ภาคผนวก.....	31
ประวัติผู้วิจัย.....	33

บัญชีตาราง

ตารางที่ 4.1	การเรียนปรับพื้นฐานของคณะต่างๆ ระหว่างปี พ.ศ. 2557-2559.....	11
ตารางที่ 4.2	คณะและสาขาวิชาที่จัดให้มีการเรียนการสอนปรับพื้นฐานในปี พ.ศ. 2559	15
ตารางที่ 4.3	ค่าใช้จ่ายในการเรียนปรับพื้นฐาน ปีพ.ศ. 2559.....	16
ตารางที่ 4.4	ร้อยละของแบบสอบถามที่ได้รับการตอบรับจำแนกตามคณะ.....	16
ตารางที่ 4.5	ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสาขาวิชาและเพศ.....	17
ตารางที่ 4.6	ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามคณะและเพศ.....	17
ตารางที่ 4.7	ความพึงพอใจของนักศึกษาในสาขาต่างๆ ต่อการเรียนปรับพื้นฐาน.....	19
ตารางที่ 4.8	ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนปรับพื้นฐานโดยรวม.....	20
ตารางที่ 4.9	ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาต่างๆ ต่อการเรียนปรับพื้นฐาน.....	21
ตารางที่ 4.10	แสดงวิชาที่นักศึกษาสาขาต่างๆ ต้องการให้จัดเรียนปรับพื้นฐาน	23
ตารางที่ 4.11	จำนวนนักศึกษาลาออก พ้นสภาพ และถอนสภาพ ในปี 2556-2559.....	24

บัญชีภาพประกอบ

ภาพที่ 1.1	แผนภาพแสดงกรอบแนวคิดงานวิจัย.....	2
ภาพที่ 2.1	สื่อประชาสัมพันธ์การเรียนรู้ปรับพื้นฐานบนเว็บไซต์ มหาวิทยาลัยมหิดล	5
ภาพที่ 2.2	สื่อประชาสัมพันธ์การเรียนรู้ปรับพื้นฐานของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.....	6
ภาพที่ 4.1	ตารางเรียนปรับพื้นฐานในปี พ.ศ. 2557	12
ภาพที่ 4.2	สื่อประชาสัมพันธ์การเรียนรู้ปรับพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษในปี 2557.....	13
ภาพที่ 4.3	ภาพประชาสัมพันธ์การเรียนรู้ปรับพื้นฐานของคณะบริหารธุรกิจในปี 2559.....	14
ภาพที่ 4.4	สื่อประชาสัมพันธ์การเรียนรู้ปรับพื้นฐานของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	14

บทที่ 1

บทนำ

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเปิดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษามาเป็นระยะเวลากว่า 10 ปี ทางสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนได้เก็บสถิติ และพบว่ามีย่านักศึกษา ลาออก และพ้นสภาพก่อนที่จะสำเร็จการศึกษาเป็นจำนวนมาก ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนของทางมหาวิทยาลัย และทำให้รายได้ที่ทางมหาวิทยาลัยคาดว่าจะได้รับลดลง ทางมหาวิทยาลัยจึงพยายามแก้ปัญหาที่มาโดยตลอด โดยใช้วิธีการหลากหลาย แต่ก็ยังไม่ประสบความสำเร็จ

ต่อมาในปี พ.ศ. 2557 มีมติจากที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) ให้สถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ เปิด - ปิดภาคเรียนตามสถาบันอุดมศึกษาในกลุ่มประเทศอาเซียน โดยเลื่อนการเปิดภาคเรียนที่ 1 จากเดือนมิถุนายน เป็นเดือนสิงหาคม ทำให้มีช่วงว่างของเวลาประมาณ 2-3 เดือน สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาจึงมีนโยบายที่ให้มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมเพื่อใช้เวลาในช่วงนั้นเกิดประโยชน์กับนักศึกษา ทางมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครจึงได้จัดให้มีการเรียนปรับพื้นฐานให้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ขึ้นในปี พ.ศ. 2557 ขึ้นเป็นปีแรก (มนตรี รัตนวิจิตร, สัมภาษณ์, กันยายน 2559) ผศ. ดร. ปานเพชร ชินินทร กล่าวในบทความเรื่อง เดือนสติ! น้องใหม่ ระวังโดน “รีไทร์-เรียนไม่จบ” ว่านักศึกษาที่ผ่านการเรียนปรับพื้นฐานแล้วจะมีความรู้เพียงพอที่จะเรียนต่อไปได้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาดีขึ้น และมีจำนวนนักศึกษาพ้นสภาพและลาออกกลางคันก่อนจบการศึกษาลดลง (ผู้จัดการออนไลน์, 2556) โดยในปี พ.ศ. 2557 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลจัดให้มีการเรียนการสอนปรับพื้นฐานทุกคณะและทุกสาขาวิชา ในวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และวิชาชีพของคณะ นักศึกษาสามารถเลือกเรียนได้ตามความสมัครใจ ก่อนการเปิดภาคการศึกษาที่ 1 (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร, 2557) หากแต่ว่าสถิติในปี พ.ศ. 2557 ยังพบว่ามีย่านักศึกษาลาออก และพ้นสภาพจากมหาวิทยาลัยมากถึง 875 คน จึงเป็นที่มาของงานวิจัยในครั้งนี้ ว่าการเรียนปรับพื้นฐานที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้นนั้นตอบสนองต่อความต้องการของนักศึกษา และสามารถลดอัตราการต้อออกของมหาวิทยาลัยได้หรือไม่

2. วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ดัง ต่อไปนี้

- 1.1 เพื่อศึกษาการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยโครงการเรียนปรับพื้นฐานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- 1.2 เพื่อประเมินความพึงพอใจและสิ่งทีนักศึกษาได้รับหลังจากการเรียนปรับพื้นฐาน

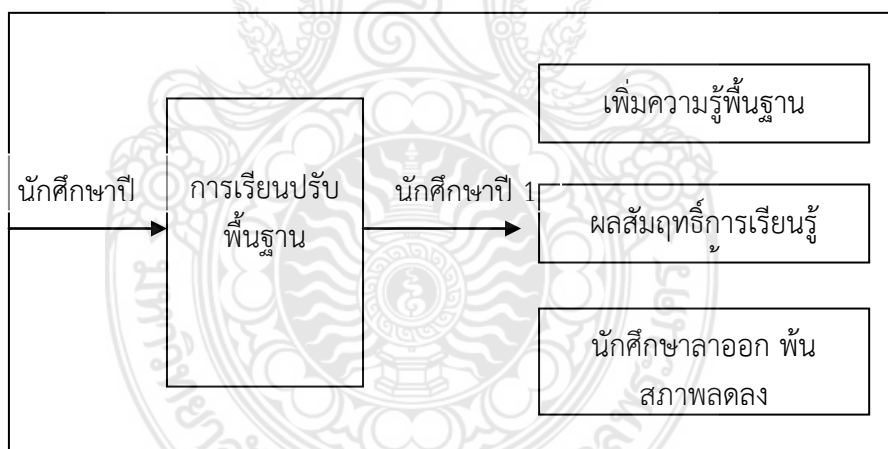
- 1.3 เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ในโครงการเรียนปรับพื้นฐาน
- 1.4 เพื่อหาความเชื่อมโยงระหว่างการเรียนปรับพื้นฐานกับการลาออก และพื้นฐานของนักศึกษา

3. ขอบเขตของโครงการวิจัย

โครงการวิจัยนี้มีขอบเขตที่การเรียนปรับพื้นฐานของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเท่านั้น

4. กรอบแนวความคิดของโครงการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่า การเรียนปรับพื้นฐานที่เหมาะสมต่อความต้องการของนักศึกษาย่อมมีประโยชน์ต่อผู้เรียน นักศึกษาใหม่ชั้นปีที่ 1 คือนักเรียนที่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาชั้นสูงสุด หรือชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นต้น ซึ่งนักศึกษากลุ่มนี้อาจมีคุณสมบัติไม่เท่าเทียมกันทุกคน การเรียนปรับพื้นฐานที่เป็นการเติมเต็มความรู้ที่จะนำมาใช้ในระดับอุดมศึกษา ย่อมทำให้นักศึกษาที่เรียนมีความรู้พื้นฐานเพิ่มขึ้นและเท่าเทียมกัน ในบางรายอาจส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ในการศึกษาสูงขึ้น และส่งผลให้มีจำนวนนักศึกษาลาออกกกลางคัน และพื้นฐานพลดลง ดังแสดงไว้ในรูปที่ 1

ภาพที่ 1.1 แผนภาพแสดงกรอบแนวคิดงานวิจัย

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

งานวิจัยนี้จัดทำขึ้นโดยการร้องขอจากสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน เพื่อนำผลวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน และการจำนวนนักศึกษาลาออกและพื้นฐานพล

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยนี้มีแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. การออกกลางคัน

การออกกลางคันเป็นปัญหาสำคัญที่สถาบันทางการศึกษาทั้งเอกชนและรัฐบาลพยายามหาทางแก้ไข เนื่องจากการออกกลางคันทำให้เกิดความสูญเสียด้านงบประมาณ และสูญเสียค่าทางการศึกษา ที่ผ่านมามีงานวิจัยที่ศึกษาหาทางแก้ไขถึงการออกกลางคันเป็นจำนวนมาก อาทิเช่น งานวิจัยของ สรวุฒิ สืบแย้ม (2552) ที่ศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรีของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ สารนิพนธ์ของชัยมงคล จำรูญ (2548) ที่ศึกษาสาเหตุของการออกกลางคันของนักเรียนสาขางานยานยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยการอาชีพนครนายก และการวิจัยของดิเรก สุวรรณฤทธิ์ (2535) ที่ศึกษาการออกกลางคันของนักเรียนในระดับอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ จะเห็นได้ว่าการออกกลางคันเป็นปัญหาที่สถาบันทางการศึกษาไม่ว่าจะเป็นวิทยาลัย มหาวิทยาลัย และสถาบันเห็นว่ามีมีความสำคัญและพยายามหาทางแก้ไข ดังเช่นงานวิจัยโดยนิพนธ์ แก้วเกิด (2555) ที่ศึกษาถึงการพัฒนาระบบการดูแลสนับสนุนเพื่อลดการออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษา

การออกกลางคันทันนั้นเป็นปัญหาที่หลายมหาวิทยาลัย รวมถึงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประสบ สาเหตุหนึ่งที่ทำให้การออกกลางคันสูงคือ นักศึกษาที่เข้าเรียนในชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร นั้นยังอยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกาย อารมณ์ จิตใจ และสังคม การเปลี่ยนแปลงจากสภาพที่เคยเป็นนักเรียน กลายมาเป็นนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยจะต้องพบกับการเปลี่ยนแปลงอย่างมากมาย จนบางครั้งทำให้เกิดปัญหาขึ้นกับตัวนักศึกษา (เปรมพร มั่นเสมอ และ สุภาพรรณ โคตรจรัส, 2546) นักศึกษาที่ไม่สามารถจะปรับตัวได้ จะมีผลการเรียนตกต่ำ เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ไม่สามารถที่จะจัดการกับเวลาส่วนตัวและเวลาในการเรียนได้ ทำให้นักศึกษาต้องออกจากการศึกษากลางคัน (เพียวร์ ดีใจ, น้ำทิพย์ ไชยสวัสดิ์, ชญาภัทร์ กี่อารีโย, จอมขวัญ สุวรรณรักษ์ และพจณีย์ บุญนา, 2555)

โรเบิร์ต (Robert , R Reilly, 1983: 33) กล่าวถึงความพร้อมว่า หมายถึง ผลรวมของพัฒนาการของบุคคล ประสบการณ์แรงจูงใจ ความสามารถ และความสนใจที่เกี่ยวข้องกับงานของการเรียนรู้ ในขณะที่ พรณีย์ ชูทัย เจนจิต (2538 ,หน้า 47) กล่าวว่า ความพร้อม หมายถึง เป็นสภาวะที่สมบูรณ์ของบุคคลที่จะเรียนรู้สิ่งใดสิ่งอย่างบังเกิดผล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ 3 สิ่งคือ วุฒิภาวะ การได้รับการฝึกฝน การเตรียมตัว และความสนใจหรือแรงจูงใจ

ส่วนคำว่า ความพร้อมในการเรียน นั้น ชาญชัย อินทรประวัตติ (2557) ให้คำจำกัดความของว่าหมายถึง “สภาวะทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสติปัญญาของ ผู้เรียนที่เอื้อให้ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ได้ดี ความพร้อมเกิดขึ้น” เขายังได้ย้ำให้เห็นว่าความพร้อมในการเรียนนั้นมี ความสำคัญ และแบ่งออกได้เป็น 3 ด้านคือ ความพร้อมทางด้านร่างกาย ความพร้อมทางด้านจิตใจ

และความพร้อมด้านสติปัญญา ในขณะที่ แสงเดือน ทวีสิน (2545, หน้า 52-53) ได้เสนอแนวคิดที่ว่า ความพร้อมในการเรียนรู้มี 2 แนวทางได้แก่

1. ความพร้อมเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ (Natural Readiness Approach) กลุ่มนี้มี ความเห็นว่า ความพร้อมไม่จำเป็นต้องจัดให้ผู้เรียน ความพร้อมของผู้เรียนจะเกิดขึ้น ตามธรรมชาติ
2. ความพร้อมเกิดจากการกระตุ้น (Guided Experience Approach) กลุ่มนี้มี ความเห็นว่า ความพร้อมเป็นสิ่งที่กระตุ้นได้ การจัดประสบการณ์จะก่อให้เกิดความ พร้อมได้โดยตรง โดยเฉพาะในวัยเด็กจะมีช่วงวัยวิกฤติ (critical period) ของการ เรียนรู้

นักศึกษาจะมีความพร้อมได้จะต้องมีความสามารถในการปรับตัว โดย จีรวัดน์ วิริงกร (2548) แนะนำไว้ว่านักศึกษาใหม่ควรจะต้องปรับตัวทัศนคติให้สอดคล้องกับการเป็นผู้เรียนใน ระดับอุดมศึกษา ควรมีการปรับพฤติกรรมทางการศึกษาให้เหมาะสม โดยการเข้าร่วมกิจกรรมเสริม หลักสูตร หรือกิจกรรมทวิปัญญา ควรเปิดโอกาสให้ได้พบกับเพื่อนใหม่ และสร้างปฏิสัมพันธ์เชิงบวก ขึ้น สุดท้ายควรเรียนรู้ให้เหมาะสมกับการเรียนในยุคใหม่ มีการพัฒนาทักษะของตนเอง เช่น ทักษะ การคิดเชิงบูรณาการ ทักษะการนำเสนอ ทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ ทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ และสังเคราะห์ เป็นต้น

David Conley (2007) ได้แนะนำวิธีที่จะช่วยให้นักศึกษาใหม่ประสบความสำเร็จในการ เรียน ไว้ในบทความ The Challenge of College Readiness ว่า ควรจัดให้มีการเรียนปรับพื้น หรือ College preparation course ซึ่งสอนทักษะที่จำเป็นต่างๆ ในการเรียนระดับมหาวิทยาลัย ให้กับนักศึกษาใหม่ เช่น ทักษะการคิด ซึ่งจากการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เข้าเรียนใน College preparation course จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงขึ้น และมีความสุขในการเรียนดีขึ้น

2. การเรียนปรับพื้นฐาน

การเรียนปรับพื้นฐาน หรือ College preparation course หรือ Pre-university course เป็นการจัดการเรียนการสอนขึ้นเพื่อให้นักศึกษาใหม่ที่ไม่พร้อมในทักษะด้านต่างๆ ที่จำเป็นต่อการ ใช้ชีวิตและการเรียนได้ศึกษา ธนวรรณ อัมสมบูรณ์ ยืนยันว่าการเรียนปรับพื้นฐานนักศึกษาใหม่มี ความสำคัญ เพื่อจะได้เตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษา ในบางเรื่องบางอย่างที่จำเป็น ทำให้ นักศึกษาประเมินตนเองได้ว่ามีความรู้ใดบ้าง และยังขาดความรู้ในส่วนใดบ้าง

จากการศึกษาพบว่า การเรียนปรับพื้นฐานที่มหาวิทยาลัยในประเทศไทยจัดขึ้นมีความ หลากหลาย ยกตัวอย่างเช่น การเรียนปรับพื้นฐานของคณะ ICT มหาวิทยาลัยมหิดลนั้นจัดขึ้น ประกอบด้วย 4 วิชา โดยเป็นการเตรียมให้เกิดความพร้อมด้าน ICT และวิชาการ ควบคู่ไปกับการ พัฒนาบุคลิกภาพ การปรับตัวเพื่อสังคม การคิดสร้างสรรค์ และภาวะความเป็นผู้นำ (ภาพที่ 2.1)

ICT Preparatory Program
: 21st Century Skills **2014**

HOME PREPARATORY PROGRAM **DETAIL OF MODULE** BENEFITS SCHEDULE ASEAN VISIT GALLERY

Detail of 4 Module รายละเอียด 4 หลักสูตร

MODULE 1-2
** ควรเรียนอย่างยิ่ง** เพื่อการปรับพื้นฐานด้านวิชาการ และเสริมทักษะวิชาการเพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียนในชั้นปีที่ 1

MODULE 3-4
ควรเลือกเรียน เพื่อปรับด้านสังคม การทำงานเป็นทีม การคิดสร้างสรรค์ การเป็นผู้นำ การแสดงออกหน้าชั้นเรียน คิดและสร้างสิ่งใหม่ๆ

MODULE 1	MODULE 2	MODULE 3	MODULE 4
Strongly Recomened	Strongly Recomened	Recomened	Recomened
INFORMATION, MEDIA AND TECHNOLOGY SKILLS (วิชาหลักพัฒนาทักษะด้าน ICT)	CORE SUBJECTS (วิชาหลักด้านคณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และภาษาที่ 3)	LEARNING AND INNOVATION SKILLS (วิชาด้านการคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม)	LIFE AND CAREER SKILLS (วิชาด้านพัฒนาบุคลิกภาพ การสื่อสาร ผู้นำและเปิดโลกทัศน์ต่างประเทศ)

MODULE 1 : INFORMATION, MEDIA AND TECHNOLOGY SKILLS

MODULE 2 : CORE SUBJECTS AND 21ST CENTURY THEMES

MODULE 3 : LEARNING AND INNOVATION SKILLS

MODULE 4 : LIFE AND CAREER SKILLS

FOLLOW US

ภาพที่ 2.1 สื่อประชาสัมพันธ์การเรียนรู้ปรับพื้นฐานบนเว็บไซต์ มหาวิทยาลัยมหิดล

บางมหาวิทยาลัย เช่นมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ได้จัดการเรียนปรับพื้นฐาน เป็นโครงการซึ่งมีความยาวหลายวัน และมีวิชาเรียนที่หลากหลาย โดยผสมผสานให้เกิดทักษะชีวิต และวิชาการไปพร้อมๆ กัน (ภาพที่ 2.2)

โครงการพัฒนาทักษะการเรียนรู้

ข้อมูลเบื้องต้น | แจ้งเข้าร่วมโครงการ | ขั้นตอนการรายงานตัว | ตรวจสอบหอพัก/จัดรายงานตัว | เอกสารต่างๆ

การเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษาเป็นการเรียนที่แตกต่างไปจากการเรียนในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งนักศึกษาจำเป็นต้องเรียนรู้และปรับตัวทั้งในด้านการเรียนและการใช้ชีวิต ตลอดจนมีทักษะด้านวิชาการพื้นฐานที่เหมาะสมเพื่อให้สามารถศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้ประสบความสำเร็จ ดังนั้น ด้วยแนวคิดและความจำเป็นดังกล่าว มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จึงจัด **โครงการพัฒนาทักษะการเรียนรู้และ การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย** สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ขึ้น ซึ่งเป็นโครงการที่มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญและจัดอย่างต่อเนื่อง ที่จะช่วยเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ให้มีทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนและทักษะในการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ได้อย่างเหมาะสม เช่น การวางแผนการเรียน การสร้างวินัยในตนเอง เทคนิคการอ่าน ฟัง ถ้าม จดบันทึก เทคนิคการเขียนและทำข้อสอบ เป็นต้น รวมทั้งการพัฒนาทักษะความรู้ด้านวิชาการพื้นฐาน ทั้งในด้านคณิตศาสตร์ เคมิ และภาษาอังกฤษ ซึ่งจำเป็นต่อการเรียนในรายวิชาที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์โครงการ

- เพื่อให้นักศึกษาใหม่และผู้ปกครองได้พบปะผู้บริหารและคณาจารย์ ตลอดจนรับทราบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ได้แก่ หลักสูตร การเรียนการสอน กฎระเบียบ การดูแล สวัสดิการ และการให้บริการต่างๆ
- เพื่อเตรียมความพร้อมทักษะที่จำเป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนและการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย
- เพื่อพัฒนาทักษะความรู้ด้านวิชาการพื้นฐาน ทั้งในด้านคณิตศาสตร์ เคมิ และภาษาอังกฤษ ซึ่งจำเป็นต่อการเรียนในรายวิชาที่สูงขึ้น

ภาพที่ 2.2 สื่อประชาสัมพันธ์การเรียนรู้ปรับพื้นฐานของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

จากเอกสารสรุปการอภิปรายเรื่อง แนวทางการพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในอนาคต โดยกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิสภามหาวิทยาลัย และศิษย์เก่า ได้มีข้อเสนอแนะให้มหาวิทยาลัยจัดให้ ปูพื้นฐานความรู้แก่นักศึกษาให้แน่น (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร, 2553)

การสอนปรับพื้นฐานเป็นวิธีหนึ่งที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลจัดขึ้น เพื่อลดปัญหา นักศึกษาออกกลางคัน โดยการสอนปรับพื้นฐานจะมุ่งเน้นที่วิชาศึกษาทั่วไปคือวิชาคณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ โดยจัดนักศึกษาเลือกเรียนโดยสมัครใจ ก่อนที่จะเปิดเรียนภาคการศึกษาที่ 1 (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร, 2557) โดยหวังว่านักศึกษาที่ผ่านการเรียนปรับพื้นฐานแล้วจะมีความพร้อมในการเรียนระดับอุดมศึกษาเพิ่มมากขึ้น และมีโอกาสในการลาออกกระหว่างภาคการศึกษาลดลง

โดยสรุป การเรียนปรับพื้นฐานนั้นเป็นการสร้างความพร้อมโดยการกระตุ้นให้นักศึกษามีประสบการณ์การเรียนรู้ระดับมหาวิทยาลัยก่อนที่จะมีการเรียนการสอนในภาคการศึกษาปกติ นักศึกษาย่อมสามารถใช้ประสบการณ์ในการเรียนรู้พื้นฐานไปสร้างความพร้อมให้กับตนเองมากขึ้นได้ อย่างไรก็ตามการลาออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครก็ยังคงมีในระดับที่คงที่ จึงสมควรได้รับการศึกษาต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยในครั้งนี้มีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยในครั้งนี้มีประชากรคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในปี 2559 ทุกคน ที่เรียนปรับพื้นฐาน ผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบ บังเอิญหรือตามความสะดวก (Convenience Sampling)

กลุ่มตัวอย่างนี้กระจายอยู่ในคณะที่จัดให้มีการเรียนปรับพื้นฐาน 5 คณะ คือคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ และคณะศิลปศาสตร์ จำนวนทั้งสิ้น 468 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีเครื่องมือการวิจัยคือ

- 2.1 แบบสอบถาม ซึ่งประกอบไปด้วยเครื่องมือที่เก็บข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยในส่วนแรก เก็บข้อมูลโดยทั่วไป ส่วนที่ 2 เป็นความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนปรับพื้นฐาน มีลักษณะเป็น Likert Scale ระดับตั้งแต่ 1-5 โดย 5 คือเห็นด้วยมากที่สุด 4 คือเห็นด้วยมาก 3 คือเห็นด้วยปานกลาง 2 คือเห็นด้วยน้อย ไปจนถึง 1 คือเห็นด้วยน้อยที่สุด และส่วนที่ 3 เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ เกี่ยวกับการเรียนการสอนปรับพื้นฐานในปี พ.ศ. 2559 โดยแจกให้กับกลุ่มตัวอย่าง หลังจากที่ได้เรียนมาครบ 1 ภาคการศึกษา (ดูแบบสอบถามในภาคผนวก)
- 2.2 บทสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ใช้ในการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) โดยสัมภาษณ์แก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนปรับพื้นฐาน ในระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2557- 2559) โดยคำถามหลักจะประกอบไปด้วยการจัดการเรียนการสอนปรับพื้นฐานของคณะต่างๆ ในแต่ละปี วิชาที่กำหนดสอน การเก็บค่าเล่าเรียน และผลการดำเนินงานโดยทั่วไป

3. การรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลของงานวิจัยมีดังต่อไปนี้

- 3.1 วิจัยเอกสาร โดยการหาข้อมูลจากเว็บไซต์ สถิติ งานวิจัยและเอกสารของทางมหาวิทยาลัย ถึงการจัดการเรียนปรับพื้นฐาน จำนวนของนักศึกษาต้อออก และปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการต้อออกของนักศึกษา

- 3.2 สัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการออกแบบหลักสูตรปรับพื้นฐาน เช่น ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน คณบดี รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย 8 คณะหัวหน้าสาขาวิชาที่มีการเรียนปรับพื้นฐาน และอาจารย์ผู้สอนวิชาปรับพื้นฐาน
- 3.3 เก็บข้อมูลเชิงปริมาณ โดยแจกแบบสอบถามให้กับนักศึกษาที่เรียนปรับพื้นฐาน ในคณะต่างๆ โดยขอความร่วมมือจากคณบดี และฝ่ายวิชาการและวิจัย ในการประสานงานเก็บข้อมูลภาคสนามจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เรียนปรับพื้นฐาน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methodology) โดยจะมีการรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ แล้วนำมาวิเคราะห์ร่วมกัน

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

เมื่อได้แบบสอบถามคืนจากการเก็บข้อมูลภาคสนาม ผู้วิจัยต้องตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล จากนั้นนำมาจัดระเบียบ (Data Cleaning) และลงรหัส (coding) และนำเข้าสู่โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ข้อมูลเชิงคุณภาพอันได้มาจากการเก็บข้อมูลภาคสนามจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 การสัมภาษณ์ และข้อมูลที่เป็นเอกสาร จะถูกนำมารวบรวม จัดหมวดหมู่ สำหรับการวิเคราะห์เชิงคุณภาพต่อไป

5. การแปลความ

การวิจัยในครั้งนี้มีการแปลความดังต่อไปนี้

5.1 ข้อมูลพื้นฐานของการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปจะวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา อันได้แก่ค่าร้อยละ (Percent) และค่าความถี่ (Frequency)

5.2 ข้อมูลเชิงปริมาณ เกี่ยวกับความพึงพอใจในการเรียนปรับพื้นฐาน

ข้อมูลเชิงปริมาณอันเกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการเรียนปรับพื้นฐานด้านต่างๆ จะถูกนำไปหาค่าเฉลี่ย และค่าทางสถิติอื่นๆ เพื่อใช้ในการบรรยายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นต่อไป โดย ใช้ช่วงคะแนนจากพิสัย (Intervals from the Range) เป็นการแปรผล 3 ระดับ ดังต่อไปนี้ (เต็มศักดิ์ สุขวิบูลย์, 2552)

ช่วงคะแนน	การแปลความหมาย
3.67 – 5.00	นักศึกษามีความพอใจ และเห็นประโยชน์ของการเรียนปรับพื้นฐานในระดับมาก
2.34 – 3.66	นักศึกษามีความพอใจ และเห็นประโยชน์ของการเรียนปรับ

พื้นฐานในระดับปานกลาง

1.00 – 2.33

นักศึกษามีความพอใจ และเห็นประโยชน์ของการเรียนปรับ

พื้นฐานในระดับน้อย

- 5.3 ข้อมูลเชิงคุณภาพจากคำถามปลายเปิด และการสัมภาษณ์ นำมาเรียบเรียงหารูปแบบที่
ซ้ำ จากนั้นจัดกลุ่ม และวิเคราะห์จากเนื้อหา และนำไปวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลเชิง
ปริมาณว่าไปในทิศทางเดียวกัน หรือทิศทางที่แย้งกัน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของการวิจัย

จากข้อมูลเอกสาร พบว่าในปี พ.ศ. 2557-2559 แต่ละคณะจัดให้มีการเรียนปรับพื้นฐานไม่เหมือนกัน ดังแสดงในตาราง 4.1 สรุปดังนี้

ตารางที่ 4.1 การเรียนปรับพื้นฐานของคณะต่างๆ ระหว่างปี พ.ศ. 2557-2559

คณะ	2557	2558	2559
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	/		
บริหารธุรกิจ	/	/	/
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	/	/	/
เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	/		
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	/	/	/
วิศวกรรมศาสตร์	/	/	
ศิลปศาสตร์	/	/	/
สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	/	/	/
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	/		

จากการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน (2559) พบว่าในปี พ.ศ. 2557 มหาวิทยาลัยมีนโยบายตามคณะกรรมการสำนักงานอุดมศึกษา จึงจัดให้มีการเรียนปรับพื้นฐานในทุกคณะของมหาวิทยาลัย โดยมหาวิทยาลัยกำหนดตารางการเรียนปรับพื้นฐานให้กับทุกคณะ 3 วิชาคือ วิชาภาษาอังกฤษ วิชาคณิตศาสตร์ และวิชาชีพ โดยกำหนดมีตารางเรียนดังแสดงในภาพที่ 4.1 นักศึกษาจะเรียนวิชาตามที่กำหนดที่คณะ จะมีเพียงวิชาภาษาอังกฤษที่ทางมหาวิทยาลัยเชิญวิทยากรที่มีชื่อเสียงมาสอน 3 ครั้ง ในช่วงนั้น นักศึกษาจะต้องไปเรียนรวมกันที่อาคารเรียนรวม ศูนย์พาณิชยการพระนคร (รูปที่ 4.2) และนักศึกษาต้องเสียค่าใช้จ่าย 1,000 บาท

ตารางเรียนปรับพื้นฐานสำหรับนักศึกษาใหม่ ประจำปีการศึกษา 2557

วิชา/วันที่/เวลา	ภาษาอังกฤษ (42)	คณิตศาสตร์ (30)	วิชาชีพ (30)
	08.30 - 11.30 น.	12.30 - 14.30 น.	14.45 - 16.45 น.
อังคาร 15 กรกฎาคม 2557	3 *	2	2
พุธ 16 กรกฎาคม 2557	3	2	2
พฤหัสบดี 17 กรกฎาคม 2557	3	2	2
ศุกร์ 18 กรกฎาคม 2557	3	2	2
เสาร์ 19 กรกฎาคม 2557			
อาทิตย์ 20 กรกฎาคม 2557			
จันทร์ 21 กรกฎาคม 2557	3	2	2
อังคาร 22 กรกฎาคม 2557	3	2	2
พุธ 23 กรกฎาคม 2557	3	2	2
พฤหัสบดี 24 กรกฎาคม 2557	3	2	2
ศุกร์ 25 กรกฎาคม 2557	3 *	2	2
เสาร์ 26 กรกฎาคม 2557			
อาทิตย์ 27 กรกฎาคม 2557			
จันทร์ 28 กรกฎาคม 2557	3	2	2
อังคาร 29 กรกฎาคม 2557	3 *	2	2
พุธ 30 กรกฎาคม 2557	3	2	2
พฤหัสบดี 31 กรกฎาคม 2557		ปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่	
ศุกร์ 1 สิงหาคม 2557		ปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่	
เสาร์ 2 สิงหาคม 2557			
อาทิตย์ 3 สิงหาคม 2557			
จันทร์ 4 สิงหาคม 2557		ตรวจโรคและเอกซเรย์	
อังคาร 5 สิงหาคม 2557		ตรวจโรคและเอกซเรย์	
พุธ 6 สิงหาคม 2557		ตรวจโรคและเอกซเรย์	
พฤหัสบดี 7 สิงหาคม 2557	3	2	2
ศุกร์ 8 สิงหาคม 2557	3	2	2
เสาร์ 9 สิงหาคม 2557			
อาทิตย์ 10 สิงหาคม 2557			
จันทร์ 11 สิงหาคม 2557		2	2
สอบ 13-15 สิงหาคม 2557	คณะจัดสอบ	คณะจัดสอบ	คณะจัดสอบ

หมายเหตุ * วิชาภาษาอังกฤษใน วันที่ 15, 25 และ 29 ก.ค. ให้ไปเรียนที่ศูนย์พัฒนาระบบบริหาร คณะบริหารธุรกิจ อาคารมงคลอาภา ชั้น 5 เวลา 13.30-16.30 น.

** ตารางสอนอาจมีการเปลี่ยนแปลงขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของคณะที่รับผิดชอบในรายวิชาต่างๆ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

ภาพที่ 4.1 ตารางเรียนปรับพื้นฐานในปี พ.ศ. 2557

ภาพที่ 4. 2 สื่อประชาสัมพันธ์การเรียนรู้ปรับพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษในปี 2557

แต่เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีการรับนักศึกษาไม่พร้อมกัน และมีการรับนักศึกษาหลายแบบ โดยแต่ละคณะอาจกำหนดให้มีการรับนักศึกษาโควตา จำนวนหนึ่ง รับนักศึกษาด้วยวิธีสอบตรง และบางคณะจัดให้มีการสอบ admission ด้วย จึงทำให้นักศึกษาเข้ามายังมหาวิทยาลัยหลายระลอก อีกทั้งนักศึกษาที่รับยังมีหลายประเภท เช่น หลักสูตรต่อเนื่อง หลักสูตรปกติ และหลักสูตรเทียบโอน จึงทำให้การประชาสัมพันธ์ในการเรียนปรับพื้นฐานเป็นไปได้ไม่ทั่วถึง นอกจากนี้ยังไม่ได้มีการทดสอบว่านักศึกษาที่รับเข้ามานั้นต้องการเรียนปรับพื้นฐานในส่วนใดเพิ่ม จึงทำให้การเรียนปรับพื้นฐานจัดวิชาสอนไม่ตรงกับความต้องการของนักศึกษา ไม่ทราบว่่านักศึกษาขาดความรู้ด้านใดกันแน่ จึงทำให้การเรียนปรับพื้นฐานเป็นไปได้ไม่สม่ำเสมอ นอกจากนี้ยังไม่มี การติดตามผลของการเรียนปรับพื้นฐาน หรือการวิจัยเพื่อนำไปสู่การจัดหลักสูตรปรับพื้นฐานที่เหมาะสม

ในปี พ.ศ. 2558 และ 2559 มหาวิทยาลัยจึงไม่ได้มีการบังคับให้มีการเรียนปรับพื้นฐานในภาพรวมของมหาวิทยาลัย คณะสามารถจัดการเรียนปรับพื้นฐานได้ตามความเหมาะสม ในปี พ.ศ. 2559 มีเพียง 16 สาขาวิชาใน 5 คณะเท่านั้นที่จัดให้มีการเรียนปรับพื้นฐาน โดยการเรียนปรับพื้นฐานนี้ต้องทำเป็นโครงการบริการวิชาการ เพื่อที่จะได้จัดสรรเงินรายได้มาใช้จ่ายในการเรียนการสอน โดยเป็นการเรียนโดยสมัครใจ มีเพียงคณะ คณะบริหารธุรกิจ และคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ที่กำหนดให้นักศึกษาทุกคนเข้าเรียน โดยคณะประชาสัมพันธ์และจัดการเรียนการสอนการปรับพื้นฐานด้วยตนเอง (รูปภาพที่ 4.3)

คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร งานสื่อสารองค์กร Corporate Communications Department

กำหนดการเรียนปรับพื้นฐาน ปีการศึกษา 2559
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

การเรียนปรับพื้นฐานสำหรับนักศึกษา	การเรียนปรับพื้นฐานสำหรับนักศึกษา
<ul style="list-style-type: none"> - สาขาวิชาการบัญชี - สาขาวิชาการเงิน - สาขาวิชาการตลาด - สาขาวิชาการบริหารสารสนเทศ - สาขาวิชาการจัดการ 	<ul style="list-style-type: none"> - สาขาภาษาอังกฤษธุรกิจ - สาขาธุรกิจระหว่างประเทศ
<p>กำหนดวันชำระเงิน ในวันที่ย้ายงานตัว วันที่พฤหัสบดีที่ 21 เมษายน 2559 เวลา 09.00-16.00 น. ณ ห้องประชุม D - Hall มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (ศูนย์ทพวสร) จำนวนเงิน 1,200 บาท</p>	<p>กำหนดวันชำระเงิน ในวันที่ย้ายงานตัว วันที่พฤหัสบดีที่ 21 เมษายน 2559 เวลา 09.00-16.00 น. ณ ห้องประชุม D - Hall มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (ศูนย์ทพวสร) จำนวนเงิน 6,500 บาท</p>
<p>กำหนดการเรียน (ตั้งสอบตรง แลเรือดวตา) วันที่ 6 มิถุนายน 2559 - 29 กรกฎาคม 2559</p>	<p>กำหนดการเรียน (ตั้งสอบตรง แลเรือดวตา) วันที่ 4 - 27 กรกฎาคม 2559</p>

หมายเหตุ :

1. ประกาศรายชื่อ กลุ่มเรียน ห้องเรียน ในเดือนพฤษภาคม 2559
2. สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ งานบริการวิชาการแก่สังคม โทร. 02-665-3555 ต่อ 2310

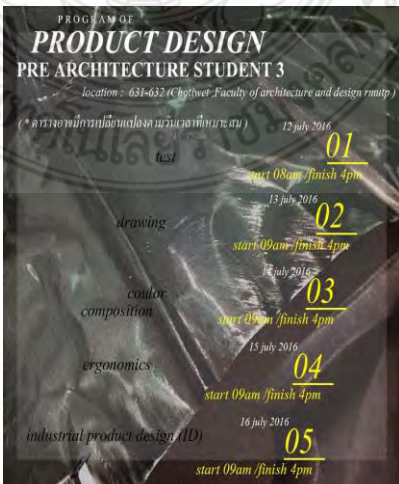
Faculty of Business Administration
Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

Facebook: rmutpbus | Email: bus_ccd@rmutp.ac.th | Website: www.bus.rmutp.ac.th | Phone: 02-665-3555 ต่อ 2102, 2103

ภาพที่ 4.3 ภาพประชาสัมพันธ์การเรียนปรับพื้นฐานของคณะบริหารธุรกิจในปี 2559

จากการสำรวจพบว่าวิชาที่กำหนดให้เรียนปรับพื้นฐานในหลายคณะ คือ วิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และวิชาชีพในสาขาวิชาของคณะที่นักศึกษาศึกษา เช่น สาขาวิชาการเงิน จะเรียนวิชาชีพการเงิน สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ จะเรียนเกี่ยวกับพื้นฐานการทำอาหาร และความปลอดภัยในการใช้กาชหุงต้มอาหาร

จากข้อมูลเอกสารพบว่ามีเพียงคณะสถาปัตยกรรมและการออกแบบเท่านั้น ที่จัดให้มีการเรียนปรับพื้นฐานในลักษณะที่มีใช้โครงการบริการวิชาการ แต่เป็นการถ่ายทอดประสบการณ์จากรุ่นพี่สู่รุ่นน้อง จากศิษย์เก่าสู่ศิษย์ปัจจุบัน ซึ่งเป็นโครงการอยู่ภายใต้ฝ่ายกิจการนักศึกษา โดยการเรียนปรับพื้นฐานที่คณะนี้จัดขึ้นโดยนักศึกษาไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย และเรียนใน 3 วิชาพื้นฐานที่จำเป็นต่อการศึกษาในวิชาชีพสถาปัตยกรรม คือ วิชา Package Design และ วิชา Product Design โดยคณะสถาปัตยกรรมและการออกแบบได้จัดให้มีโครงการในลักษณะนี้มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557

PACKAGE DESIGN

PRE ARCHITECT STUDENT III

PROGRAMME OF PRODUCT DESIGN PRE ARCHITECTURE STUDENT 3

location : 631-632 (Chotiwet Faculty of architecture and design rmutp)

* ระยะเวลาการเรียนการสอนในวันอาทิตย์เท่านั้น

test	12 July 2016	01	start 08am / finish 4pm
drawing	13 July 2016	02	start 09am / finish 4pm
color composition	14 July 2016	03	start 08am / finish 4pm
ergonomics	15 July 2016	04	start 09am / finish 4pm
industrial product design (IPD)	16 July 2016	05	start 09am / finish 4pm

PRODUCT DESIGN

PRE ARCHITECT STUDENTS III

12-16.07.59
เวลา 09.00-17.00 น. ณ อาคารศูนย์ ใต้ดิน ห้อง 631-632
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ภาพที่ 4.4 สื่อประชาสัมพันธ์การเรียนปรับพื้นฐานของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

จากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนปรับพื้นฐาน อาทิเช่น รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ผู้ช่วยคณบดี และหัวหน้าสาขาวิชา พบว่าบางคณะประสบความสำเร็จในการจัดการเรียนปรับพื้นฐาน และจัดให้มีต่อเนื่องมาตลอดทั้ง 3 ปี ในขณะที่การเรียนปรับพื้นฐานในบางคณะไม่ประสบความสำเร็จ และมีนักศึกษาเข้าเรียนน้อย สืบเนื่องจากปัจจัยหลายประการคือ 1. คณะไม่ได้กำหนดให้นักศึกษาทุกคนเรียนปรับพื้นฐาน (ตารางที่ 4.2) 2. ไม่มีการวัดระดับความรู้ของนักศึกษาก่อนการจัดเข้าชั้นเรียน และ 3. การเรียนปรับพื้นฐานมีค่าใช้จ่าย (ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.2 คณะและสาขาวิชาที่จัดให้มีการเรียนการสอนปรับพื้นฐานในปี พ.ศ. 2559

คณะ	สาขาที่จัดให้มีเรียนปรับพื้นฐาน	หมายเหตุ
บริหารธุรกิจ	การเงิน	กำหนดให้นักศึกษาเรียนทุกสาขาวิชา
	การตลาด	
	การจัดการ	
	การบัญชี	
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	
	ภาษาอังกฤษธุรกิจ	
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	กำหนดให้เรียนทุกคน
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	วิทยาการสิ่งแวดล้อม	ให้นักศึกษาเรียนตามความสมัครใจ
	วิทยาการคอมพิวเตอร์	
	วัสดุศาสตร์อุตสาหกรรม	
ศิลปศาสตร์	ท่องเที่ยว	ให้นักศึกษาเรียนตามความสมัครใจ
	โรงแรม	
	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล	
สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	สถาปัตยกรรม	ให้นักศึกษาเรียนตามความสมัครใจ
	การออกแบบบรรจุภัณฑ์	
	การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	

จากปัจจัยที่นักศึกษาสามารถเลือกเรียนปรับพื้นฐานได้ตามความสมัครใจ และการเรียนปรับพื้นฐานมีค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง จึงทำให้นักศึกษาบางคนที่มีฐานะทางการเงินไม่ตึง ไม่สมัครเรียนปรับพื้นฐาน อีกทั้งการเรียนปรับพื้นฐานที่ไม่ตรงกับความต้องการของนักศึกษาก็อาจไม่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลการเรียนของนักศึกษาในเวลาต่อมา

ตารางที่ 4.3 ค่าใช้จ่ายในการเรียนปรับพื้นฐาน ปีพ.ศ. 2559

คณะ	ค่าใช้จ่าย	หมายเหตุ
บริหารธุรกิจ	1,200 บาท	คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และ วิชาชีพ
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	100 บาท	ความปลอดภัยในการใช้กาชงหุง ต้ม และพื้นฐานการทำอาหาร
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	500 บาท	คณิตศาสตร์
ศิลปศาสตร์	1,000 บาท	ภาษาอังกฤษ ทักษะชีวิต และ วิชาชีพพื้นฐาน
สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	ไม่เสียค่าใช้จ่าย	Product design และ Package Design

จากการเก็บข้อมูลภาคสนาม พบว่าจากการแจกแบบสอบถามจำนวน 560 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืนมา 468 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 83.57 โดยจำแนกตามคณะ และสาขาวิชาได้ดังแสดงในตารางที่ 4.4, 4.5 และ 4.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 ร้อยละของแบบสอบถามที่ได้รับการตอบรับจำแนกตามคณะ

คณะ	จำนวนแบบสอบถามที่แจก	จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับการตอบคืนมา	ร้อยละ
บริหารธุรกิจ	300	246	82.00
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	80	79	98.75
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	30	14	46.67
ศิลปศาสตร์	100	85	85.00
สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	50	44	80.00

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นนักศึกษาจากคณะที่มีการเรียนปรับพื้นฐาน จำนวน 13 สาขาวิชา (ดูรายละเอียดในตารางที่ 4.5) เป็นนักศึกษาชายร้อยละ 29.27 และหญิง ร้อยละ 70.73 (ดูรายละเอียดในตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.5 ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสาขาวิชาและเพศ

คณะ	สาขาที่จัดให้มีเรียนปรับพื้น	จำนวน	ชาย	หญิง
บริหารธุรกิจ	การเงิน	50	8	42
	การตลาด	40	11	29
	การจัดการ	47	21	26
	การบัญชี	50	10	40
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	26	18	8
	ภาษาอังกฤษธุรกิจ	33	2	31
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	79	21	58
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	วิทยาการสิ่งแวดล้อม	7	1	6
	วิทยาการคอมพิวเตอร์	-	-	-
	วัสดุศาสตร์อุตสาหกรรม	7	2	5
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	85	21	64
	การโรงแรม	-	-	-
	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล	-	-	-
สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	สถาปัตยกรรม	5	2	3
	การออกแบบบรรจุภัณฑ์	5	4	1
	การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	27	10	17
	ไม่ระบุสาขา	7	7	-

ตารางที่ 4.6 ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามคณะและเพศ

คณะ/สาขาวิชา	ชาย	หญิง
บริหารธุรกิจ	70	176
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	21	58
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3	11
ศิลปศาสตร์	21	64
สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	22	22
รวม	137 (29.27)	331 (70.73)

2. ข้อมูลเชิงปริมาณ

ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถามจำนวน 468 ฉบับ ได้ถูกนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์พบว่า มี 2 ฉบับที่ไม่สมบูรณ์ จึงทำให้จำนวนแบบสอบถามที่นำมาวิเคราะห์ 466 ฉบับ จากนั้นนำไปลงรหัส ก่อนที่จะนำเข้าสู่โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อวิเคราะห์โดยใช้สถิติต่างๆ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนปรับพื้นฐานในมุมมองต่างๆ ซึ่งประกอบไปด้วยความเหมาะสมด้านเวลาที่เรียน ค่าใช้จ่ายในการเรียน จำนวนของวิชาที่ปรับพื้นฐาน สถานที่เรียน ประโยชน์และความรู้ที่นักศึกษาได้รับ ทศนคติต่อการเรียนปรับพื้นฐาน การประยุกต์ใช้ความรู้ในการเรียน การทดสอบความรู้ก่อนเรียน และความพึงพอใจต่อการเรียนปรับพื้นฐานในภาพรวม พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการเรียนปรับพื้นฐานเฉลี่ยต่ำสุดที่ 2.0 และคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด 5.0 (ตารางที่ 4.8) ความพึงพอใจต่อองค์ประกอบทั้งในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก โดยคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.67 – 5.00 และกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสาขาวิชา มีความพึงพอใจต่อการสอนปรับพื้นฐานอยู่ในระดับมาก (ดูรายละเอียดในตาราง 4.7)

ตารางที่ 4.7 ความพึงพอใจของนักศึกษาในสาขาต่างๆ ต่อการเรียนปรับพื้นฐาน

คณะ	สาขาที่จัดให้เรียนปรับพื้นฐาน	จำนวน	ความพึงพอใจต่อการเรียนปรับพื้นฐาน										
			เฉลี่ย	Q1	Q2	Q3	Q4	Q5	Q6	Q7	Q8	Q9	Q10
บริหารธุรกิจ	การเงิน	50	3.54	3.86	3.36	3.54	3.68	3.72	3.54	3.12	3.4	3.58	3.6
	การตลาด	40	4.13	4.20	4.08	4.35	4.43	4.35	4.18	3.60	4.03	4.05	4.03
	การจัดการ	47	3.88	3.96	3.79	3.96	3.98	4.28	4.11	3.26	3.70	3.89	3.87
	การบัญชี	50	4.17	4.28	4.2	4.24	4.34	4.26	4.18	3.88	4.12	4.2	4.04
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	26	3.80	4.12	3.81	3.88	3.85	3.77	3.81	3.69	3.65	3.69	3.73
	ภาษาอังกฤษธุรกิจ	31	3.55	4.03	2.29	3.52	4.03	4.23	3.65	3.23	3.39	3.52	3.68
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	79	4.17	4.11	4.06	4.00	4.54	4.27	4.23	3.81	4.34	4.05	4.29
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	วิทยาการสิ่งแวดล้อม	7	4.20	4.00	4.14	3.86	4.57	4.43	4.57	4.14	4.00	4.14	4.14
	วิทยาการคอมพิวเตอร์	-											
	วัสดุศาสตร์อุตสาหกรรม	7	4.20	4.57	4.29	4.14	4.43	4.57	4.14	3.57	3.71	4.43	4.14
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	85	4.08	4.06	3.89	4.04	4.11	4.21	4.24	4.09	4.06	4.02	4.11
	การโรงแรม	-											
	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล	-											
สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	สถาปัตยกรรม	5	3.94	4.00	3.60	4.40	4.20	3.40	4.20	4.00	3.80	3.60	4.20
	การออกแบบบรรจุภัณฑ์	5	3.92	4.20	3.60	3.80	3.60	4.20	3.80	4.20	3.60	4.00	4.20
	การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	27	3.63	3.78	3.59	3.78	3.70	3.41	3.63	3.56	3.44	3.67	3.70
	ไม่ระบุสาขา	7	3.97	4.14	3.43	3.71	4.14	4.00	4.14	3.86	4.00	4.14	4.14
	รวมทั้งสิ้น	466	4.07	3.77	3.95	4.14	4.12	4.03	3.67	3.89	3.92	3.98	4.07

ตารางที่ 4.8 ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนปรับพื้นฐานโดยรวม

คณะ	สาขาที่จัดให้มีเรียนปรับพื้นฐาน	ความพึงพอใจต่อการเรียนปรับพื้นฐาน			
		จำนวน	เฉลี่ย	คะแนนต่ำสุด	คะแนนสูงสุด
บริหารธุรกิจ	การเงิน	50	3.54	2.2	5.0
	การตลาด	40	4.13	3.0	5.0
	การจัดการ	47	3.88	2.5	5.0
	การบัญชี	50	4.17	3.0	5.0
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	26	3.80	2.0	5.0
	ภาษาอังกฤษธุรกิจ	31	3.55	2.2	4.6
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	79	4.17	3.0	5.0
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	วิทยาการสิ่งแวดล้อม	7	4.20	3.2	4.2
	วิทยาการคอมพิวเตอร์	-	-	-	-
	วัสดุศาสตร์อุตสาหกรรม	7	4.20	3.7	4.9
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	85	4.08	3.0	5.0
	การโรงแรม	-			
	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล	-			
สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	สถาปัตยกรรม	5	3.94	3.7	4.1
	การออกแบบบรรจุภัณฑ์	5	3.92	3.0	4.5
	การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	27	3.63	2.4	4.8
	ไม่ระบุสาขา	7	3.97	3.0	4.5

และเมื่อแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามเกณฑ์ที่ได้ตั้งไว้ในบทที่ 3 พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 71.24 มีความพึงพอใจ และเห็นประโยชน์ของการเรียนปรับพื้นฐานในระดับมาก ร้อยละ 27.47 มีความพึงพอใจ และเห็นประโยชน์ของการเรียนปรับพื้นฐานในระดับปานกลาง และมีเพียง ร้อยละ 1.29 เท่านั้นที่มีความพึงพอใจ และเห็นประโยชน์ของการเรียนปรับพื้นฐานในระดับน้อย (ดูรายละเอียดในตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาต่างๆ ต่อการเรียนปรับพื้นฐาน

คณะ	สาขาที่จัดให้มีเรียนปรับพื้นฐาน	จำนวนนักศึกษา (ร้อยละ)			
		ทั้งหมด	ระดับน้อย	ระดับปานกลาง	ระดับมาก
บริหารธุรกิจ	การเงิน	50	4	22	24
	การตลาด	40	-	6	34
	การจัดการ	47	-	16	31
	การบัญชี	50	-	17	33
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	26	2	10	14
	ภาษาอังกฤษธุรกิจ	31	-	16	15
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	79	-	7	72
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	วิทยาการสิ่งแวดล้อม	7	-	1	6
	วิทยาการคอมพิวเตอร์	-	-	-	-
	วัสดุศาสตร์อุตสาหกรรม	7	-	-	7
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	85	-	19	66
	การโรงแรม	-	-	-	-
	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล	-	-	-	-
สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	สถาปัตยกรรม	5	-	-	5
	การออกแบบบรรจุภัณฑ์	5	-	1	4
	การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	27	-	12	15
	ไม่ระบุสาขา	7	-	1	6
รวม		466	6 (1.29)	128 (27.47)	332 (71.24)

3. ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้รับจากนักศึกษาที่เรียนปรับพื้นฐานนั้น ถูกนำมาจัดระเบียบข้อมูล และมองหารูปแบบซ้ำๆ แล้วนำมาจัดกลุ่มในเหมาะสมสอดคล้องกับคำถามการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าการเรียนปรับพื้นฐานนั้นมีความจำเป็นโดยให้เหตุผลว่า เป็นการทบทวนความรู้เก่า เป็นการปรับความรู้ของนักศึกษาที่มา จากพื้นฐานการศึกษาที่ต่างกันให้เท่ากัน เป็นการปรับตัวและเตรียมพร้อมก่อนเข้าศึกษาใน ระดับอุดมศึกษา และได้พบกับเพื่อนใหม่ นักศึกษาส่วนน้อยเท่านั้นที่แสดงความคิดเห็นว่าไม่จำเป็นที่ จะต้องการเรียนปรับพื้นฐาน ในส่วนนี้ถึงเห็นว่ามีไม่จำเป็น แต่หากมหาวิทยาลัยจัดให้มีการเรียนปรับ พื้น ก็ยินดีจะเรียน

นักศึกษาศาขาวิชาบัญชีกล่าวว่า “มีบางวิชาที่ไม่เคยเรียนตอนมัธยม เช่นวิชาบัญชี เมื่อเรียน แล้วทำให้เข้าใจวิชานี้มากกว่าพวกที่ไม่ได้เรียนปรับพื้นฐาน” ในขณะที่นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรม ศาสตร์และการออกแบบเห็นว่าการเรียนปรับพื้นฐานนั้นเป็นสิ่ง “จำเป็น ทำให้รู้ว่าสิ่งที่เรียนมีความ ยากในระดับไหน”

กลุ่มตัวอย่างยังเห็นว่าการเรียนปรับพื้นฐานนั้นมีผลต่อเกรดของนักศึกษา และการเรียนรู้ใน ภาควิชาการศึกษาที่ 1 โดยนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเห็นว่าการเรียนปรับพื้นฐาน “มีผล ต่อการเรียนและเกรด ทำให้มีความเข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน” เนื่องจากได้รับความรู้จาก การเรียนปรับพื้นฐานและสามารถนำมาปรับใช้ในการเรียนจริง นักศึกษาส่วนน้อยแสดงความคิดเห็น ว่าการเรียนปรับพื้นฐานนั้นไม่มีผลต่อเกรดที่ได้รับ เนื่องจากเนื้อหาที่สอนในการเรียนปรับพื้นฐาน กับที่เรียนในภาควิชาการศึกษาที่ 1 นั้นไม่ตรงกัน นักศึกษาศาขาวิชาอาหารและโภชนาการเห็นว่าการ เรียนปรับพื้นฐานที่คณะสอนนั้นเป็นวิชาพื้นฐานมาก และไม่มีทฤษฎี จึงไม่มีผลต่อการได้เกรดใน เทอมแรก นักศึกษาหลายคนได้แสดงความคิดเห็นว่าความตั้งใจในการเรียนมีผลอย่างมากต่อเกรดที่ ได้รับ

นอกจากนี้แล้วกลุ่มตัวอย่างยังเห็นว่าควรมีการปรับปรุงการเรียนการสอนในมุมมองต่างๆ ทั้งในเรื่องเวลา ค่าใช้จ่าย จำนวนวิชา วิธีการสอน และการวัดผล ให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น โดย นักศึกษาศาขาวิชาการท่องเที่ยว เสนอว่าควร “เพิ่มเติมภาษาที่สามและเน้นวิชาภาษาอังกฤษ” และ “ควรใช้ครูชาวต่างชาติสอน” ในขณะที่นักศึกษาศาขาวิชาอาหารและโภชนาการเห็นว่าควร “เพิ่ม ภาควิชาปฏิบัติให้มากขึ้น มีการสอนก่อนเริ่มปฏิบัติจริง และควรสอนพื้นฐานการใช้อุปกรณ์” และควร “เพิ่มวันเรียนให้เพิ่มขึ้น” ส่วนนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจมีความเห็นว่า “ค่าใช้จ่ายแพงเกินไป” และเสนอว่าค่าเรียนควรปรับลงมาเหลือ “1,000 บาท” นอกจากนี้ยังเสนอให้ปรับเนื้อหา “ควรให้มี เนื้อหาตรงกับในห้องเรียนเพื่อเป็นการต่อยอด และจะได้ไม่ต้องเริ่มใหม่”

สำหรับนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์นั้น เห็นว่าควรปรับให้ “เพิ่มวิชา และเวลาให้มากขึ้น” และปรับให้สอนเน้นนักศึกษาเป็นศูนย์กลาง ส่วนนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมไม่ได้แนะนำให้

ปรับปรุงในส่วนของวิชาและการสอน แต่เสนอให้ปรับปรุงครุภัณฑ์และสถานที่ที่ใช้ในการสอนให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้นักศึกษาในแต่ละสาขาวิชายังได้ให้ข้อเสนอแนะให้ปรับเพิ่มวิชาปรับพื้นฐาน แสดงในตาราง 4.10

ตารางที่ 4.10 แสดงวิชาที่นักศึกษาสาขาต่างๆ ต้องการให้จัดเรียนปรับพื้นฐาน

คณะ	สาขาที่จัดให้มีเรียนปรับพื้นฐาน	วิชาที่กลุ่มตัวอย่างเสนอให้จัดเพิ่มเติม
บริหารธุรกิจ	การเงิน	-
	การตลาด	คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ หลักการตลาด สถิติ เศรษฐศาสตร์ มานุษยวิทยา
	การจัดการ	ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ บัญชี เศรษฐศาสตร์ สถิติ ภาษาไทย ดนตรี สังคม มานุษยวิทยา
	การบัญชี	-
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	-
	ภาษาอังกฤษธุรกิจ	เศรษฐศาสตร์ บัญชี ภาษาอังกฤษ
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ	หลักโภชนาการ ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ ความคิดสร้างสรรค์ ศิลปะการตกแต่งงาน อาหาร ดนตรี
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	วิทยาการสิ่งแวดล้อม	ฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา
	วัสดุศาสตร์อุตสาหกรรม	เคมี อังกฤษ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ ชีววิทยา
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	วิทยาศาสตร์ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเยอรมัน ภาษาเกาหลี
สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	สถาปัตยกรรม	-
	การออกแบบบรรจุภัณฑ์	-
	การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	คอมพิวเตอร์ การร่างภาพ วัสดุ ภาษาอังกฤษ ถ่ายภาพ
	ไม่ระบุสาขา	-

นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าวิชาที่จัดการเรียนปรับพื้นฐานนั้นมีความเหมาะสม เพียงแต่อาจต้องจัดให้มีการใส่ทฤษฎีหรือเนื้อหาให้ต่อเนื่องกับการเรียนการสอนในภาคการศึกษาที่ 1 ซึ่งจะทำให้ นักศึกษาเห็นประโยชน์ของการเรียนปรับพื้นฐาน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอน ในภาคการศึกษาที่ 1 ซึ่งจะส่งผลให้มีผลการเรียนดีขึ้น

4. อัตราการตกรอกของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

จากการวิเคราะห์สถิติที่เก็บโดยสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน อันประกอบไปด้วย

- สถิตินักศึกษาสมัคร-รับไว้ประจำปีการศึกษา 2559 แยกประเภท คณะ สาขา (ข้อมูล ณ วันที่ 13 กันยายน 2559)
- สรุปลงคตินักศึกษาปัจจุบันแยกคณะ สาขา ชั้นปี เพศ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2559 (ข้อมูล ณ วันที่ 13 กันยายน 2559)
- สถิตินักศึกษาปัจจุบันแยกคณะ สาขา ชั้นปี เพศ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2558 (ข้อมูล ณ วันที่ 7 มิถุนายน 2559)
- สถิตินักศึกษาลาออก พ้นสภาพ ถอนสภาพ แยกคณะ สาขา ชั้นปี เพศ ภาคการศึกษาที่ 1/2558 ถึงภาคการศึกษาที่ 3/2558 (ข้อมูล ณ วันที่ 13 กันยายน 2559)
- สรุปลงคตินักศึกษาลาออก พ้นสภาพ ถอนชื่อ แยกคณะ เพศ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ถึงภาคการศึกษา 2 ปีการศึกษา 2557 (ข้อมูล ณ วันที่ 10 กรกฎาคม 2558)
- สรุปลงคตินักศึกษาลาออก พ้นสภาพ ถอนชื่อ แยกคณะ เพศ ภาคการศึกษา 1 ปีการศึกษา 2556 ถึงภาคการศึกษาที่ 3 ปีการศึกษา 2556 (ข้อมูล ณ วันที่ 20 สิงหาคม 2557)

สามารถสรุปได้ว่าในระหว่างปีการศึกษา 2556 – 2559 มีนักศึกษาลาออก พ้นสภาพ และถอนสภาพ เป็นจำนวนมาก ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 จำนวนนักศึกษาลาออก พ้นสภาพ และถอนสภาพ ในปี 2556-2559

คณะ	จำนวนนักศึกษา			
	2556	2557	2558	2559*
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	84	50	53	8
บริหารธุรกิจ	301	182	215	30
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	99	85	115	9
เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	65	37	66	12
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	43	47	68	10
วิศวกรรมศาสตร์	327	335	280	14
ศิลปศาสตร์	48	38	60	61
สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	75	45	49	10
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	28	56	90	7
รวม	1,070	875	996	161
*สถิติ 1 ภาคการศึกษาเท่านั้น				

โดยในภาพรวม จำนวนนักศึกษาที่ลาออก พ้นสภาพ และถอนสภาพ ในระหว่างปี 2556 – 2559 มีจำนวนลดลงเพียงเล็กน้อย สำหรับคณะที่ไม่ได้จัดให้มีการเรียนปรับพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง เช่น คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มีนักศึกษาที่ลาออก พ้นสภาพ และถอนสภาพ ในลักษณะที่ไม่ได้แตกต่างไปจากจำนวนนักศึกษาที่ลาออก พ้นสภาพ และถอนสภาพ จากคณะที่จัดให้มีการเรียนปรับพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง อย่างเช่น คณะบริหารธุรกิจ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ ในปี 2557 ที่มหาวิทยาลัยจัดให้มีการเรียนปรับพื้นฐานทุกคณะ พบว่าจำนวนของนักศึกษาที่ลาออก พ้นสภาพ และถอนสภาพในหลายคณะลดลง เช่น คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะศิลปศาสตร์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มีเพียง 2 คณะเท่านั้นที่มีจำนวนนักศึกษาที่ลาออก พ้นสภาพ และถอนสภาพเพิ่มขึ้น คือคณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น จากนั้นในปี 2558 ที่มหาวิทยาลัยไม่กำหนดให้ทุกคณะต้องจัดให้มีการเรียนปรับพื้นฐาน พบว่าเกือบทุกคณะมีจำนวนนักศึกษาที่ลาออก พ้นสภาพ และถอนสภาพ เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะศิลปศาสตร์ และคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นนั้น จำนวนนักศึกษาที่ลาออก พ้นสภาพ และถอนสภาพ เพิ่มขึ้นจากในปี 2557 เกือบเท่าตัว และในปี 2559 เพียงปีการศึกษาที่ 1 จำนวนนักศึกษาที่ลาออก พ้นสภาพ และถอนสภาพ ของคณะศิลปศาสตร์มีมากเท่ากับ จำนวนนักศึกษาที่ลาออก พ้นสภาพ และถอนสภาพ ในปีการศึกษา 2558 ทั้งปี จึงเป็นที่น่าสังเกตว่า คณะศิลปศาสตร์นั้นจัดให้มีการเรียนปรับพื้นฐานแก่นักศึกษา แต่ก็ยังไม่สามารถทำให้จำนวนนักศึกษาที่ลาออก พ้นสภาพ และถอนสภาพลดลงได้ ดังนั้นจึงสรุปว่าจำนวนนักศึกษาที่ลาออก พ้นสภาพ และถอนสภาพนั้น อาจมีสาเหตุมาจากปัจจัยอื่นๆ ที่การเรียนปรับพื้นฐานไม่สามารถแก้ไขได้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1.1 การเรียนปรับพื้นฐานของมหาวิทยาลัยเริ่มต้นในปี พ.ศ. 2557 โดยบังคับให้นักศึกษาทุกคนต้องเรียนปรับพื้นฐาน ต่อมาในปี พ.ศ. 2558-2559 มหาวิทยาลัยไม่กำหนดให้นักศึกษาเรียนปรับพื้นฐาน คณะหรือสาขาวิชาสามารถจัดให้มีการเรียนปรับพื้นฐานได้ตามความเหมาะสม ปัจจุบันมีเพียง 13 สาขาวิชา ใน 5 คณะ จัดให้มีการเรียนปรับพื้นฐาน

1.2 ผลการสำรวจความพึงพอใจจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เรียนปรับพื้นฐานในปี พ.ศ. 2559 พบว่า นักศึกษาร้อยละ ร้อยละ 71.24 มีความพึงพอใจ และเห็นประโยชน์ของการเรียนปรับพื้นฐานในระดับมาก ร้อยละ 27.47 มีความพึงพอใจ และเห็นประโยชน์ของการเรียนปรับพื้นฐานในระดับปานกลาง และมีเพียงร้อยละ 1.29 เท่านั้นที่ มีความพึงพอใจ และเห็นประโยชน์ของการเรียนปรับพื้นฐานในระดับน้อย

1.3 จากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เรียนปรับพื้นฐาน มีความเห็นว่าการเรียนปรับพื้นฐานเป็นสิ่งจำเป็น และมีผลต่อเกรดของนักศึกษาในภาคการศึกษาที่ 1 นักศึกษามีความเห็นว่าการปรับปรุงการเรียนปรับพื้นฐานให้มีเนื้อหาต่อเนื่องกับการเรียนในภาคการศึกษาที่ 1 และควรเพิ่มวิชาหลายๆ วิชาที่จำเป็นต่อสาขาวิชานั้นๆ

1.4 จากการวิเคราะห์สถิติการลาออก พ้นสภาพ และถอนสภาพของนักศึกษาระหว่างปี 2556-2559 พบว่ายังคงมีนักศึกษาเป็นจำนวนมากลาออก พ้นสภาพ และถอนสภาพ ทุกปี ไม่ว่าคณะนั้นจะจัดให้มีการเรียนปรับพื้นฐานหรือไม่ก็ตาม จึงเป็นที่น่าสังเกตว่าการลาออก พ้นสภาพ และถอนสภาพของนักศึกษานั้น อาจเกิดมาจากปัจจัยอื่นที่ไม่สามารถแก้ปัญหได้ด้วยวิธีการเรียนปรับพื้นฐานที่มีอยู่ในปัจจุบัน

2. อภิปรายผลการวิจัย

ในขณะที่ผู้บริหารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีแนะนำการแก้ปัญหานักศึกษาตกออก ด้วยการเรียนปรับพื้นฐาน (ผู้จัดการออนไลน์, 2556) ผลของการวิจัยนี้กลับพบว่าการเรียนปรับพื้นฐานที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครจัดขึ้นนั้นไม่สามารถแก้ไขปัญหาการลาออก พ้นสภาพ หรือการถอนสภาพได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาลาออกกลางคัน พ้นสภาพ และถูกถอนสภาพมาจากสาเหตุอื่น ดังต่อไปนี้

- นักศึกษามีสถานะทางเศรษฐกิจไม่ดีนัก บางรายต้องทำงานไปด้วยและเรียนไปด้วย และบางครั้งไม่สามารถจ่ายค่าเทอมได้ จึงต้องปล่อยให้พ้นสภาพ ซึ่งงานวิจัยของรังสิต เชื้อคำจันทร์ (2550) ชี้ให้เห็นว่าการออกกลางคันของนักเรียนในระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยการอาชีพบึงกาฬนั้นมาจากปัญหาด้านการเงิน เป็นอันดับแรก

- นักศึกษาบางคนลาออกเพราะสอบเข้าได้ในสถานศึกษาอื่น
- การรับนักศึกษาที่มีคุณสมบัติไม่ตรงกับที่หลักสูตรกำหนดไว้ ตัวอย่างเช่นการรับ นักศึกษาสายศิลปะคำนวณ มาเรียนในหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต ซึ่งต้องเรียนวิชา สายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้ผลการเรียนนักศึกษาไม่ดีนัก อาจส่งผลให้ พันสภาพได้มากขึ้น

การเรียนปรับพื้นฐานนั้นถือเป็นสิ่งจำเป็นในการเตรียมพร้อมนักศึกษาใหม่ ผู้ซึ่งจบ การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้พร้อมสำหรับการเรียนในระดับอุดมศึกษา ซึ่งมีความ แตกต่างกันหลายประการ การที่นักศึกษามีความพร้อมต่อการเรียนรู้จะทำให้นักศึกษาสามารถ ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ได้อย่างมีความสุข และส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี ใน ต่างประเทศนั้นพบว่ามหาวิทยาลัยทุกแห่งต่างจัดให้มีการเรียนปรับพื้นฐาน ที่เรียกว่า pre- university course หรือ Orientation course ขึ้น โดยกำหนดระยะเวลาการเรียนรู้ไว้ ประมาณ 2 สัปดาห์ ถึง 1 เดือนขึ้นกับมหาวิทยาลัย วิชาที่สอนนั้นเป็นทักษะที่จำเป็นในการใช้ชีวิตใน มหาวิทยาลัย เช่นการใช้ห้องสมุด การเขียนเพื่อการศึกษ การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการทำ รายงานและนำเสนองาน ภาษาอังกฤษ การใช้ระบบ e-learning เป็นต้น ซึ่งหลักสูตรเหล่านี้จะมี การออกแบบให้เหมาะสมกับนักศึกษาใหม่ บางแห่งมีค่าใช้จ่าย บางแห่งไม่คิดค่าใช้จ่าย และบาง แห่งสามารถนำเกรดที่ได้ไปรวมกับผลการเรียนในเทอมที่ 1 ได้ ดังนั้นการจัดหลักสูตรการเรียนปรับ พื้นฐานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ควรตั้งอยู่บนพื้นฐานที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงจะทำ ให้การทำโครงการประสบความสำเร็จ นอกจากนี้ควรมีความชัดเจนในการจัดการเรียนการสอน เน้น ทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนในระดับอุดมศึกษา และสร้างความรู้สึที่ดี ที่เป็นมิตรต่อการเรียนใน สิ่งแวดล้อมใหม่ จึงจะทำให้ศึกษาไม่ลาออกกลางคัน

3. ข้อเสนอแนะ

การเรียนปรับพื้นฐานนั้นถือเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเข้าสู่สิ่งแวดล้อมใหม่ของนักศึกษา ถือเป็น การเตรียมนักศึกษาให้พร้อมต่อการเรียนรู้ ซึ่งถูกกำหนดอยู่ในมาตรฐานการศึกษาของสำนักงาน คณะกรรมการอุดมศึกษา เพื่อให้หลักสูตรปรับพื้นฐานนั้นประสบความสำเร็จ และตรงตามความ ต้องการของนักศึกษาใหม่ สมควรให้มีการวัดประเมินผลทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนในระดับ มหาวิทยาลัย ที่นักศึกษาใหม่ยังบกพร่อง แล้วจัดให้มีการสอนทักษะเหล่านั้นต่อนักศึกษา เพื่อที่ นักศึกษาจะได้นำทักษะเหล่านั้นไปใช้ในช่วงที่ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ในภาคการศึกษาที่ 1 อันจะส่งผลให้การออกกลางคันลดลง

มหาวิทยาลัยควรพิจารณาค่าใช้จ่ายในเรียนการสอนปรับพื้นฐานลง หรือให้ทุนการศึกษาแก่นักศึกษาที่มีฐานะการเงินไม่ดี เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีโอกาสเรียนปรับพื้นฐานเพิ่มมากขึ้น

มหาวิทยาลัยควรพิจารณาใช้เทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการเรียนปรับพื้นฐาน เพราะระบบ e-learning และ m-learning จะเปิดโอกาสให้นักศึกษาเข้าถึงบทเรียนได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ นักศึกษาไม่ว่าภาคปกติ หรือภาคสมทบย่อมมีโอกาสในการเข้าถึงบทเรียนได้เท่าเทียมกัน

นอกจากนี้มหาวิทยาลัยควรจัดให้ระยะเวลาในการเรียนปรับพื้นฐานมีความเหมาะสม ไม่มากหรือน้อยไป ซึ่งทั้งหมดนี้อาจต้องอาศัยการศึกษาวิจัย หรือการทดลอง แล้วประเมินผลอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดหลักสูตรการปรับพื้นฐานที่มีความเหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยและนักศึกษา

บรรณานุกรม

- จิรววัฒน์ วิริงกร. 2548. **คัมภีร์ชีวิตนิสิตใหม่**. กรุงเทพฯ: โครงการก้าวแรกสู่บัณฑิตไทยยุคใหม่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชาญชัย อินทรประวัตติ. 2557. จิตวิทยาสำหรับครู [ออนไลน์]. นำมาจากเว็บไซต์ <http://www.sut.ac.th/tedu/article/psychology.htm> [30 ตุลาคม 2557]
- ชัยมงคล จำรูญ. 2548. สาเหตุการการออกกลางคันของนักเรียนสาขางานยานยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยการอาชีพนครนายก. สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิพนธ์ แก้วเกิด. 2555. **การพัฒนากระบวนการดูแลสนับสนุนนักเรียนเพื่อลดจำนวนการออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา**. ดุษฎีนิพนธ์ ศึกษาศาสตร์ดุสิตบัณฑิต. คณะศึกษาศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ดิเรก สุวรรณฤทธิ์. 2535. **การออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์**. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต. (เครื่องกล). บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- เต็มศักดิ์ สุขวิบูลย์. 2552. **ข้อคำนึงในการสร้างเครื่องมือประเภทมาตราประมาณค่า (Rating Scale) เพื่องานวิจัย**. เข้าถึงบทความได้ที่ ms.src.ku.ac.th/schedule/Files/2553/Oct/1217086.doc
- ธนวรรณ อิมสมบูรณ์. **การเรียนรู้ปรับพื้นฐานนักศึกษาใหม่: การเตรียมความพร้อมของการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้**.
- เปรมพร มั่นเสมอ และสุภาพรรณ โคจรจรัส. 2003. การปรับตัว กลวิธีการเผชิญปัญหา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1. *Proceeding of the East-West Psychological Science Research Center*. 3 : 115-117.
- ผู้จัดการออนไลน์. 4 กรกฎาคม 2556. **เตือนสติ! น้องใหม่ ระวังโดน “รีไทร์-เรียนไม่จบ”** [ออนไลน์]. เข้าถึงได้ที่ <http://www.manager.co.th/Campus/ViewNews.aspx?NewsID=956000081125> [3 เมษายน 2558]
- พรณี ชูชัยเจนจิต. 2545. **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ: เมธีทิปส์
- เพชรวิทย์ ติใจ, น้ำทิพย์ ไชยสวัสดิ์, ชญาภัทร กี่อารีโย, จอมขวัญ สุวรรณรักษ์ และพจนีย์ บุญนา. 2555. **Factors affecting dropping out of undergraduates in rajamangala university of technology phra nakhon faculty of home economics technology rajamangala university of technology phra nakhon university**. Retrieved from <http://repository.rmutp.ac.th/123456789/1279>

- มนตรี รัตนวิจิตร. กันยายน 2559. ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล. สัมภาษณ์.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. 2553. **สรุปการอภิปรายเรื่อง แนวทางการพัฒนา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในอนาคต โดยกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิสภา
มหาวิทยาลัย และศิษย์เก่า** [ออนไลน์]. เข้าถึงได้ที่ <http://ppd.offpre.rmutp.ac.th/งาน-นโยบายและยุทธศาสตร์/> [30 กันยายน 2557]
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร. 2557. การเรียนปรับพื้นฐาน ประจำปี 2557.
แหล่งที่มา <http://www.rmutp.ac.th/2014/07การเรียนปรับพื้นฐาน/> [31 ต.ค. 2557]
- รังสิต เชื้อจันทร์. 2550. รายงานผลการเปรียบเทียบสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนระดับ
**ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยการอาชีพบึงกาฬ อำเภอบึงกาฬ จังหวัด
หนองคาย.** กรมอาชีวศึกษา.
- สรารุช สืบแย้ม. 2552. การศึกษาสาเหตุการออกกลางคันและไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่
**กำหนดในหลักสูตรของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.** ในการประชุมวิชาการวิศวกรรมศึกษา ครั้งที่ 8 (NCEEd-8) 6-8 พฤษภาคม 2552 ณ โรงแรมเลอเมอริเดียน จังหวัดเชียงใหม่.
- แสงเดือน ทวีสิน. 2545. **จิตวิทยาการศึกษา** (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ไทยเส็ง.
- Conley, D. T. 2003. **Understanding university success.** Eugene, OR: Center for Educational Policy Research, University of Oregon. Available: www.s4s.org/Understanding_Success.pdf
- Reilly, Reilly R and Ernest L. Lewis. 1983. **Educational Psychology: Applications for Classroom Learning and Instruction.** New York: Prentice Hall College Div.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลการเรียนปรับพื้นฐาน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้น

 ชาย หญิง

สาขา _____

วิชาที่เรียนปรับพื้นฐาน _____

ค่าเรียน _____

ตอนที่ 2 นักศึกษาจงให้คะแนนข้อความข้างล่าง โดย

5-เห็นด้วยมากที่สุด 4-เห็นด้วยมาก 3-เห็นด้วยปานกลาง 2-เห็นด้วยน้อย และ 1-เห็นด้วยน้อยที่สุด

ลำดับ ที่	คำถาม	คะแนนความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1	ช่วงเวลาในการเรียนปรับพื้นฐานมีความเหมาะสม					
2	ค่าใช้จ่ายในการเรียนมีความเหมาะสม					
3	จำนวนวิชาที่เรียนปรับพื้นฐานมีความเหมาะสม					
4	วิชาที่เรียนมีประโยชน์ต่อการเรียนในสาขาวิชา					
5	สถานที่เรียนมีความเหมาะสม					
6	นักศึกษาได้รับความรู้เพิ่มเติมจากการเรียนปรับพื้นฐาน					
7	นักศึกษาได้เกรดดีเพราะเรียนปรับพื้นฐาน					
8	นักศึกษาทุกคนควรเรียนปรับพื้นฐาน					
9	ควรมีการทดสอบความรู้ก่อนการเรียนปรับพื้นฐาน					
10	นักศึกษาพอใจต่อการเรียนปรับพื้นฐานในภาพรวม					

ตอนที่ 3 ขอให้นักศึกษาอธิบายเพิ่มเติมในหัวข้อต่อไปนี้

1. นักศึกษาคิดว่าการเรียนปรับพื้นฐานมีผลกับเกรดของนักศึกษาหรือการเรียนรู้ของนักศึกษาหรือไม่อย่างไร

2. นักศึกษาคิดว่าการเรียนปรับพื้นฐานเป็นสิ่งจำเป็นหรือไม่อย่างไร

3. นักศึกษาคิดว่าควรเพิ่มเติมวิชาใด ในการเรียนปรับพื้นฐานบ้าง

4. นักศึกษาคิดว่าควรมีการปรับรูปแบบของการเรียนปรับพื้นฐาน หรือไม่ อย่างไร

5. ความเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับการเรียนปรับพื้นฐาน

ขอขอบคุณนักศึกษาทุกท่าน ที่ได้ให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยในอนาคต

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – นามสกุล (ภาษาไทย)	วิชพร เทียบจัตุรัส
(ภาษาอังกฤษ)	Widchaporn Taipjutorus
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีมีเดีย
หน่วยงานที่อยู่	คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เลขที่ 399 ถนนสามเสน แขวงวิษณุพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ
โทรศัพท์	0947725334
e-mail address	widchaporn.t@rmutp.ac.th
ประวัติการศึกษา	PhD (Education) Massey University, New Zealand Master of Science (Business Information Systems and Education) Utah State University, USA
สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (จุลชีววิทยา)
ผลงานวิจัย	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ ภาษาอังกฤษ จิตวิทยาการศึกษา และสื่อมีเดีย การสื่อสารเพื่อเสริมสร้างความสมานฉันท์ของเยาวชนในสังคมไทย (นักวิจัยร่วม แหล่งทุนกระทรวงยุติธรรม ปี พ.ศ. 2559) การรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการเรียน: กรณีศึกษา นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (หัวหน้าโครงการวิจัย แหล่งทุนงบประมาณรายได้ คณะ เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร ปี พ.ศ. 2559) การลดอัตราการออกกลางคันของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้วยโครงการเรียน ปรับพื้นฐาน (หัวหน้าโครงการวิจัย วิจัยสถาบัน แหล่งทุนงบประมาณ รายได้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ปี พ.ศ. 2558) การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (ทล.บ.) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (หัวหน้าโครงการวิจัย แหล่งทุนสถาบันวิจัยแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2552)

การเผยแพร่ผลงานวิชาการ

วิชพร เทียบจตุรัส, นิชพัฒน์ วงศ์วีระศรี, พิมธิชา เอี่ยมสุเมธ, และวีระพงษ์ อมรชัยนนท์. (2559).

หนังสือภาพเพื่อการสร้างสรรค์งานศิลปะภาพถ่ายแฟชั่น. ในการประชุมวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 8 (8th RMUTNC). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพฯ

Taipjutorus, W., Hansen, S., & Brown, M. (2012). Investigating a relationship between learner control and self-efficacy in an online learning environment. *Journal of Open, Flexible and Distance Learning*, 16(1), 58-69.

Taipjutorus, W., Hansen, S. & Brown, M. (2012). *Does Learner Control Help Online Learners Improve Their Self-efficacy? A Study in an Authentic Online Setting*. In T. Bastiaens & G. Marks (Eds.), *Proceedings of World Conference on E-Learning in Corporate, Government, Healthcare, and Higher Education 2012* (pp. 420-425). Chesapeake, VA: AACE.

Taipjutorus, W., Hansen, S. & Brown, M. (2012). *Improving learners' self-efficacy in a learner-controlled online learning environment: a correlational study*. In M. Brown et al. (Eds.), *Proceedings of ascilite Conference 2012*.

Taipjutorus, W., Hansen, S., & Brown, M. (2012). *Investigating a relationship between learner control and self-efficacy in an online learning environment*. Paper presented at the DEANZ2012, Wellington, New Zealand.

Taipjutorus, W., Hansen, S., & Brown, M. (2012). *Investigating university students' self-efficacy in a learner-controlled online learning environment*. Paper presented at the HERDSA2012, Hobart, Tasmania, Australia.

Taipjutorus, W., Hansen, S., & Brown, M. (2012). *Does Learner Control Help Online Learners Improve Their Self-efficacy? A Study in an Authentic Online Setting*. A virtual brief paper presented at the World Conference on E-Learning in Corporate, Government, Healthcare, and Higher Education 2012, Montréal, Québec, Canada.

Taipjutorus, W., Hansen, S., & Brown, M. (2012). *Improving learners' self-efficacy in a learner-controlled online learning environment: a correlational study*. Paper presented at the ascilite2012, Wellington, New Zealand.

Taipjutorus, W., Hansen, S., & Brown, M. (2012). *Linking between learner control and self-efficacy of online learners in a New Zealand postgraduate online programme*. Paper presented at the AARE-APERA2012, Sydney, Australia.